

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณคดีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากบทความ เอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ ซึ่งนำมาเสนอตาม ลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการวิจัยทางการศึกษา
2. การทำวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย
3. แนวทางการวิจัยการศึกษาสังคมศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์

ความหมายของการวิจัยทางการศึกษา

การวิจัยมีบทบาทมากทางด้านการศึกษา เพราะเป็นงานที่มีความสำคัญต่อการ ปรับปรุงการศึกษาในชั้นหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การบริหารงาน ฯลฯ ให้มี ประสิทธิภาพสูงขึ้น ยังมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความหมายของการวิจัยทางการ ศึกษาไว้ เช่น

สุชา จันทรเอม (2515 : 2) ให้ความหมายของการวิจัยทางการศึกษาว่า คือ การศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริง หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาทางการศึกษาโดย เฉพาะ เพื่อประโยชน์ในการที่ปรับปรุง หรือแก้ไขงานทางด้านการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

อนันต์ ศรีโสภกา (2520 : 16) ให้ความหมายไว้ว่า การวิจัยทาง การศึกษา หมายถึง การนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแสวงหาความจริง เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน หลักสูตร และประเมินผลการศึกษา

วิลเลียม ไวรส์มา (William Wiersma 1969 : 4) ให้ความหมายของการวิจัยทางการศึกษาว่า คือการศึกษาย่างมีระบบ โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ และแปลความอภิปรายผลจากการศึกษาอย่างกว้าง ๆ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาทางการศึกษา

จากความหมายที่นักการศึกษาไทยและต่างประเทศได้ให้ไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าการวิจัยทางการศึกษา หมายถึง การศึกษาค้นคว้าข้อเท็จจริง อย่างมีระเบียบแบบแผน เพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางการศึกษา เพื่อนำผลไปปรับปรุง หรือแก้ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดประเมินผล ฯลฯ ให้มีประสิทธิภาพ

การทำวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย

สภาพทั่วไปของการวิจัยทางการศึกษา

กิจกรรมวิจัยทางการศึกษามีมานานแล้ว แต่ไม่ปรากฏแน่ชัดว่าเริ่มขึ้นเมื่อใด อาจกล่าวได้อย่างกว้าง ๆ ว่า การวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทยได้มีทำกันมานาน ไม่น้อยกว่า 25 ปี (วิเชียร เกตุสิงห์ 2527 : 120) และเริ่มทำกันอย่างจริงจังในสถาบันการศึกษา ก่อนหน่วยงานอื่น ด้วยเหตุผลที่ว่าในระยะแรกนั้นการทำวิจัยทางการศึกษามักจะทำโดยผู้มีความรู้ทางการวิจัยจริง ๆ ซึ่งก็คือผู้สอนในสถาบันการศึกษาชั้นสูง ดังเช่นมหาวิทยาลัย ดังนั้นผลการวิจัยในระยะต้น ๆ จึงมักมาจากสถาบันการศึกษา

ในระยะหลังประมาณ 20 ปีที่ผ่านมา การทำวิจัยทางการศึกษาได้ขยายตัวกว้างขวางมากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งที่ทำโดยสถาบันการศึกษาและโดยส่วนบุคคล ซึ่งในระยะแรกมักเป็นการวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาในระดับสูง (หลังปริญญาตรี) เช่น ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาเฉพาะ (Specialized Programme) และปริญญาโท เป็นต้น จนกระทั่งในระยะหลัง ๆ มา การวิจัยทางการศึกษาได้ขยายตัวมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ การทำวิจัยทางการศึกษามีได้จำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มของผู้ที่ศึกษา หรือมีความรู้ทางการวิจัยโดยตรง แต่ได้ขยายวงกว้างไปถึงกลุ่มครู อาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เนื่องจากได้มีการทำวิจัยเพื่อใช้ประกอบการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ

ในปัจจุบันนี้ มีหน่วยงานที่มีใช้สถาบันการศึกษาทำหน้าที่วิจัยการศึกษาอยู่หลายแห่งด้วยกัน อาทิ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานระดับกองที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในอีกหลายกรม เช่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา กรมการฝึกหัดครู สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น หน่วยงานเหล่านี้ล้วนทำหน้าที่คานการวิจัยการศึกษาอยู่ด้วยกันทั้งนั้น แต่ขอขยาย ขุดเน้นและความกว้างขวางของงานอาจแตกต่างกันไปตามความจำเป็น และกรนำไปใช้ประโยชน์ได้ก็นั้นจึงมีผลงานวิจัยออกมาเป็นจำนวนมาก

ลักษณะงานวิจัยทางการศึกษา

งานวิจัยทางการศึกษาที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้เป็นไปในรูปที่กระจุกกระจายอยู่ตามลักษณะของหน่วยงาน และความสนใจของผู้ปฏิบัติงานวิจัยเป็นสำคัญ ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. งานวิจัยของหน่วยงานราชการ หมายถึง งานวิจัยที่ทำโดยหน่วยงานราชการ ซึ่งทำหน้าที่คานวิจัยทางการศึกษาโดยตรง ได้แก่ หน่วยงานซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ ฯลฯ และงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ซึ่งการวิจัยทางการศึกษาในหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ และของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มีลักษณะปัญหาที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน เช่น เป็นการวิจัยนโยบายและแผนงาน การวิจัยหลักสูตร วิธีการ และอุปกรณ์การเรียนการสอน สัมฤทธิ์ผลในการรู้หนังสือ หรือการวิจัยเพื่อปฏิรูปการศึกษา (พิทยา สายชู , สุภาวงศ์ จันทวานิช และอุทุมพร ทองอุไทย 2526 : 26)

2. งานวิจัยของสถาบันการศึกษา หมายถึง งานวิจัยที่ทำโดยสถาบันการศึกษา โดยอาศัยเงินงบประมาณแผ่นดิน และได้รับอุดหนุนจากแหล่งเงินอื่น โดยเฉพาะจากต่างประเทศ และงานวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ ที่ทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาในหลักสูตรระดับสูง คือ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลงานของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เช่น คณะครุศาสตร์ หรือคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

3. งานวิจัยส่วนบุคคล หมายถึง งานวิจัยที่ทำโดยผู้ที่มีความสนใจส่วนตัว กู้ยทุนของตนเอง หรือได้รับทุนจากหน่วยงาน สถาบัน หรือมูลนิธิต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ อาจทำขึ้นเพื่อเป็นผลงานทางวิชาการ ลักษณะงานวิจัยแบบนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เนื้อเรื่อง และวิธีการของการวิจัยจึงเป็นไปตามความสนใจของผู้วิจัยแต่ละคน

การวิจัยทางการศึกษาที่ทำมาในอดีตส่วนใหญ่ มีลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานของคนมากกว่า นั่นคือ ถ้าเป็นการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ก็มุ่งในค่านของการนำไปใช้ประโยชน์ทางด้านการกำหนดนโยบาย และวางแผนการศึกษาของชาติโดยส่วนรวม การวิจัยของหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการก็เน้นค่านหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน สมฤทธิผลทางการเรียน ซึ่งจะต้องทำวิจัยเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา ของหน่วยงานนั้น ๆ เป็นสำคัญ เช่น งานวิจัยที่เป็นผลงานจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ก็จะเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา และงานวิจัยที่เป็นผลงานทางวิชาการจากกรมวิชาการ ก็เป็นผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร แบบเรียน การเรียนการสอน ตลอดจนเทคนิคใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน (สมาน ชาติยานนท์ 2527 : บทบรรณาธิการ)

สำหรับการวิจัยที่ได้จากสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นวิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ก็จะเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันนั้น ๆ เช่น เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ การบริหารการศึกษา การนิเทศการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา การแนะแนวการศึกษา เป็นต้น ซึ่งแต่ละเรื่องอาจจะมุ่งเฉพาะเจาะจงในระดับการศึกษาหนึ่ง ๆ เช่น ก่อนวัยเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา อาชีวศึกษา รวมทั้งการศึกษานอกโรงเรียน

ในค่านเทคนิควิธีการนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ รองลงมาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเอกสารหรือการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์มีไม่มากนัก การใช้เทคนิคใหม่ ๆ มีค่อนข้างน้อย เพราะเทคนิควิธีใหม่ ๆ เพิ่งเผยแพร่เข้ามาภายหลัง เช่น เทคนิคเดลฟาย (Delphi) เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทยในระยะ 20 - 25 ปี ที่ผ่านมามีผลการวิจัยครอบคลุมเนื้อหา วิธีการต่าง ๆ มากพอสมควร เพียงแต่ปริมาณมากน้อยไม่เป็นสัดส่วนกัน (วิเชียร เกตุสิงห์ 2527 : 121) และผลงานส่วนใหญ่ก็ได้อาจมาจากนิสิต นักศึกษา ระคับปริญญาโท ที่ทำงานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา (โกวิท ประวาลพฤษ์ 2524 : 82)

แนวทางของการทำวิจัยการศึกษาสังคมศึกษา

การทำวิจัยทางค่านสังคมศึกษามีวิธีการไม่แตกต่างจากการทำวิจัยทางการศึกษาค่านอื่น ๆ เนื่องจากมิได้มีการกำหนดรูปแบบในการทำวิจัยที่เป็นลักษณะเฉพาะไว้ ดังที่ เมอร์รี่ เนลสัน และ แคทเธอริน คอรันเบลท์ (Murry Nelson and Catherine Cornbleth 1982 : 218) กล่าวถึงลักษณะการทำวิจัยการศึกษาสังคมศึกษาไว้ว่า

การวิจัยทางการศึกษาสังคมศึกษามีได้มีรูปแบบการทำเป็นแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ นักการศึกษาทางค่านสังคมศึกษา และนักวิจัยส่วนมากใช้วิธีการวิจัยที่ทำกันอยู่โดยทั่วไป ซึ่งส่วนมากทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยใช้วิธีการทางสถิติ และการทดลอง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากวิธีการทดลองทางค่านจิตวิทยาการศึกษา

นอกจากจะใช้วิธีการวิจัยดังกล่าวแล้ว ในการทำการวิจัยทางค่านสังคมศึกษา อาจจะใช้แนวคิดหรือวิธีการวิจัยทางประวัติศาสตร์ และสังคมศาสตร์สาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา มาทำการวิจัยได้เช่นกัน แต่นักวิจัยทางค่านสังคมศึกษามักมีได้คำนึงถึงทฤษฎี และแนวคิดทางประวัติศาสตร์ ทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยามาใช้ โดยยังคงนิยมทำการวิจัยในรูปแบบเดิมที่ทำกันมา

สำหรับการทำวิจัยการศึกษาสังคมศึกษา ที่ใช้วิธีการต่างไปจากรูปแบบการวิจัยที่ทำอยู่ เป็นการนำแนวคิดทางประวัติศาสตร์ มาุษยวิทยา และสังคมวิทยา มาใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร หนังสือเรียน พฤติกรรมของนักเรียน เช่น การวิเคราะห์หลักสูตรสังคมศึกษาแนวใหม่ และอุดมการณ์ (ideology) ในหนังสือเรียนประวัติศาสตร์ โดยใช้แนวคิดทางประวัติศาสตร์สังคม (sociohistoric) มาใช้ในการวิเคราะห์การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน โดยวิธีการทางมานุษยวิทยา (ethnographic studies) และใช้แนวคิดทางสังคมวิทยา และประวัติศาสตร์ในการอธิบาย และแปลความเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน และการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษา เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จารุณี เทียกระตุต (2507 : 26) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นสูงของประเทศไทย พ.ศ. 2502 - 2506" โดยศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวนวิทยานิพนธ์รวมทั้งสิ้น 64 เล่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีวิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์มากที่สุด
2. นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท ทำวิทยานิพนธ์ทางสังคมศาสตร์มากกว่านิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี สำหรับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นนักศึกษาปริญญาโททั้งหมด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีทั้งนิสิต ระดับปริญญาโท และปริญญาตรี ส่วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นนิสิตปริญญาตรีทั้งหมด
3. ปี พ.ศ. 2505 เป็นปีที่นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทำวิทยานิพนธ์สาขาสังคมศาสตร์มากที่สุด
4. ผู้ทำวิทยานิพนธ์ สาขาสังคมศาสตร์ เป็นนิสิตนักศึกษารายมากกว่านิสิตนักศึกษาหญิง

5. วิทยานิพนธ์ สาขาสังคมศาสตร์ มีจำนวนหน้าระหว่าง 81 - 100 หน้ามากที่สุด

ศรีสว่าง กฤษพิทยาอุช (2507 : 29 - 30) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาของนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2502 - 2506" โดยศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาโท และปริญญาตรี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร รวมทั้งสิ้น 143 เล่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามากที่สุด
2. นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามากกว่านิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท
3. ปี พ.ศ. 2506 เป็นปีที่มีวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามากที่สุด
4. ผู้ทำวิทยานิพนธ์เป็นนิสิตนักศึกษาหญิงมากกว่านิสิตนักศึกษาชาย
5. วิทยานิพนธ์มีจำนวนหน้าระหว่าง 61 - 90 หน้ามากที่สุด
6. วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย

พัชรี ทรายประยูร (2513 : 46 - 47) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาตรีของนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย ถึงปี พ.ศ. 2511" โดยศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 136 เล่ม วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และสถาบันศึกษาเค็กระหว่างชาติ จำนวน 119 เล่ม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 13 เล่ม และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 24 เล่ม รวมทั้งสิ้น 292 เล่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ และทดสอบค่าไคสแควร์ ผลปรากฏว่า

1. จำนวนสองในสามของวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย

2. จำนวนสงฆ์ในสามของวิทยานิพนธ์มหัศจรรย์ทางการศึกษาเป็นการวิจัย
ประเภท
3. วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิทยานิพนธ์จำนวนมากกว่าครึ่งใช้สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล
5. เนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสาขาจิตวิทยาและการ
แนะแนว

กรณี ศิริโชค (2521 : 126 - 129) ได้ทำการวิจัย เรื่อง
"การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย ปีการศึกษา 2508 - 2519" โดยทำการศึกษาระดับวิทยานิพนธ์ สาขา
วิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 70 เล่ม
วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลปรากฏว่า

1. ผู้ทำวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ส่วนมากเป็นหญิง
2. วิทยานิพนธ์ส่วนมากมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้แก้ปัญหา หรือปรับปรุงงาน ใช้
วิธีวิจัยแบบสำรวจ และใช้สถิติขั้นพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ ค่า
เฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นส่วนมาก
3. ขอบเขตของการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ ซึ่งแบ่งตามเนื้อเรื่อง และ
ลักษณะงานห้องสมุด ส่วนมากมีขอบเขตนี้อาหาเรื่องภูมิหลัง และเรื่องบริการผู้อ่าน
ถ้าแบ่งตามประเภทห้องสมุดส่วนมาก มีขอบเขตเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวกับห้องสมุดประเภทใด
ประเภทหนึ่ง
4. วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ ส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ที่ วิทยานิพนธ์ที่
ได้คะแนนสูงสุด ได้คะแนนร้อยละ 97.92 ค่าสุกชั้นได้คะแนนร้อยละ 66.67

สุระวี ชัยกิจไทย (2522 : 91 - 92) ได้ทำการวิจัย
เรื่อง "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหัศจรรย์ สาขาวิชาพลศึกษาในประเทศไทย ตั้งแต่ปี
พ.ศ. 2512 - 2520" โดยทำการศึกษาระดับวิทยานิพนธ์มหัศจรรย์สาขาวิชา

พลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 105 เล่ม และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร จำนวน 14 เล่ม รวมทั้งสิ้น 119 เล่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ
และค่าไคสแควร์ ผลปรากฏดังนี้

1. หัวข้อของวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย สาขาพลศึกษา ที่ทำกันมากที่สุด คือการ
ทดลองทางพลศึกษา
2. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย สาขาพลศึกษา ส่วนมากเป็นการวิจัยประยุกต์
3. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย สาขาพลศึกษา ส่วนมากใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิง
บรรยาย
4. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย สาขาพลศึกษา ใช้วิธีการทดลองในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลมากที่สุด.
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาพลศึกษา
มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย
6. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย สาขาพลศึกษา ใช้ประชากรในการวิจัยเป็นนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษามากที่สุด
7. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย สาขาพลศึกษา ส่วนมากเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษา

พิมพ์ไล ทองไพบูลย์ (2524 : 52 - 53) ได้ทำการวิจัย

เรื่อง "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ของ
นิสิตหลักสูตร 2 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2517 - 2521" โดยทำการศึกษา
วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิตหลักสูตร 2 ปี คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 - 2521 ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ
จำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น 411 เล่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
ผลปรากฏดังนี้

1. ผู้ทำวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาเป็นนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย
2. วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาส่วนมาก เป็นการวิจัยประยุกต์ ระเบียบวิธีวิจัย
ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย

3. วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาส່วนมากใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

4. วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา ส่วนมากสุ่มตัวอย่างประชากรแบบง่าย

5. สามในสี่ของวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาใช้สถิติขั้นพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

6. ครึ่งหนึ่งของวิทยานิพนธ์ทางการศึกษามีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการพยายาม

7. วิทยานิพนธ์ทางการศึกษามีจำนวนหน้าอยู่ระหว่าง 31 - 50 หน้ามากที่สุด
ภัทรา พรประศาสน์สุข (2524 : 57 - 59) ทำการวิจัยเรื่อง
"การสำรวจวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2486 - 2520" โดยทำการศึกษารวบรวมวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 10 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์
การบัญชี คณะเภสัชศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ รวมวิทยานิพนธ์ทั้งสิ้น
2,638 เล่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ มีชยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนควอดรัท
และค่าไคสแควร์ ผลปรากฏว่า

1. นิสิตคณะครุศาสตร์ทำวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตเป็นจำนวนมากที่สุด

2. ปี พ.ศ. 2519 มีวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตมากที่สุด

3. วิทยานิพนธ์ส่วนมากใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย

4. วิทยานิพนธ์ส่วนมากมีจำนวนหน้าประมาณ 124 หน้า

5. วิทยานิพนธ์ส่วนมากเป็นโครงการเกี่ยวกับขนาดเล็ก และไม่ได้รับทุนอุดหนุน

ในการวิจัย

6. วิทยานิพนธ์ส่วนมากได้เกรด B หรือ Good และการกระจายเกรดไม่เป็นโค้งปกติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

7. ผู้ทำวิทยานิพนธ์ส่วนมากเป็นหญิง และประกอบอาชีพในระหว่างทำวิทยานิพนธ์

8. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สามในสี่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในแผนกวิชานั้น

พิชัย กลเสมอ (2527 : 40) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" จำนวน 300 เล่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ผลปรากฏว่า

1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษางานโสตทัศนศึกษาของสถานต่าง ๆ และส่วนมากเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย
2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ส่วนมากใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
3. สถิติที่ใช้ในการวิจัยส่วนมากใช้ค่าเฉลี่ย
4. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยส่วนมากเป็นครูอาจารย์ทุกระดับการศึกษาของสถานต่าง ๆ
5. ช่วงปีการศึกษาที่มีผู้ทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด คือ ช่วงปีการศึกษา 2518 - 2520
6. ภูมิภาคที่อยู่ของประชากร หรือตัวอย่างประชากร ส่วนมากอยู่ในกรุงเทพมหานคร

เพ็ญพิศ ประวีณวรกุล (2527 : 38 - 40) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2518 - 2526" โดยศึกษาวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 120 เล่ม สาขาการสอนวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ จำนวน 105 เล่ม และวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 12 เล่ม รวมทั้งสิ้น 237 เล่ม ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจง ความถี่และหาค่าร้อยละ ผลปรากฏว่า

1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาศาสตร์ ส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอน และส่วนมากเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย

2. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ ส่วนมากไม่มีการระบุประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ ส่วนมากศึกษาวิจัยกับตัวอย่างประชากร และส่วนมากใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง
4. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตมหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ ส่วนมากศึกษากับตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียน และส่วนมากเกี่ยวข้องกับ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา
5. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ ส่วนมากศึกษาวิจัยในสถานศึกษาใดสถานศึกษาหนึ่ง และส่วนมากใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่วนมากมีการตรวจสอบเครื่องมือ
6. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตทางการศึกษาวิทยาศาสตร์ ส่วนมากใช้ข้อมูลปฐมภูมิ และส่วนมากใช้สถิติขั้นพื้นฐานและขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย